

Skupina **A.M.Úlet** natočila další příjemné písničkové album, žádné úlety na něm nenaleznete. Tak by se dala recenze nejen začít, ale i ukončit. Ale protože album má i název, lze asociovat i ten: Všechny ty písničky jsou vlastně takové písňové **Malé velikosti** (tak se album jmenuje). A do třetice: na obalu jsou do hněda zabarvené vraky aut z dvacátých – třicátých let, stojící v podobně zabarvené pustině, evokující savanu či australskou poušť. Ten motiv se opakuje na obalu a bookletu hned několikrát – to nemůže být náhoda, ale poselství. Ale jaké? Poselství o konci, o opuštěnosti, o pustině životní či hudební? To ne, takováto témata se v písničkách A.M.úletu neřeší. Tak to má znamenat, že i to obyčejné, už dosloužilé auto v na první pohled nezajímavé krajině je svým způsobem krásné? A že i obyčejné písničky „malých velikostí“ mohou být zajímavé a krásné stejně jako skladby pompézní a komplikované? Že naše obyčejné malé starosti jsou stejně důležité jako starosti státu – a dějinytvorné?

No, ale budme konkrétnější: skupina nabízí vesměs melodický folk, v některých případech se aranžemi blíží překvapivě k bluegrassu – příjemná a překvapivá titulní skladba nebo *Teplé koláče*).

Texty jsou přiměřeně konkrétní i poetické, často čerpají z historických asociací (*Mám nemám víc, koncert před trojskou bránou...*

. nebo:

Jsi zbloudilá kulka malého kluka od Jericha

), občas čerpají asi i z cizích zkušeností (tohle přece není folkař:

Jsem týpek, co se ztříská, někde v ulicích cizího města hledám zakouřený bar...

nebo:

Koupím ti v zastavárně černé brýle po Bonovi...

). Tím se ale v textech najde nejen „folkař“, ale i ti ostatní. Ti, pro které bude muzika a její přímočará, převážně kytarová folková aranžmá moc jednoduchá a bluegrassových okamžiků bude příliš málo a budou příliš krotké.

Vlastně je to pestré album. Daleko pestřejší, než kolik slibuje obal a třeba i povrchní pohled na sestavu a nástrojové obsazení. Přitom je prosté a nekomplikované. Chvilí před tímto albem jsem poslouchal album skupiny Věneband. Tak to bylo to umění, na které jdeme v obleku s kravatou do koncertního sálu a pak cestou z koncertu se zastavíme v útulné vinárně, a tam bude znít A.M.Úlet. {desky 1162}